

podání žaloby nebylo na nároky ani částečně hrazeno.

2. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě učinila nesporným předběžné uplatnění nároků žalobce u žalované 20.12.2019 jakožto nároků na náhradu škody a nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního stíhání vedeného proti žalobci u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] dne 20.12.2019, stejně tak průběh a dosavadní výsledek trestního řízení. V době vyjádření předběžné projednání nároků ukončila tak, že nárokům žalobce nevyhověla ani z části. Ve svém vyjádření v žalobě nespороvala průběh trestního řízení, které skončilo zproštěním žalobce obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu dne 26.6.2019 rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE]. Uvedla však, že ve věci bylo podáno dovolání Nejvyšším státním zástupcem, o němž dosud rozhodnuto nebylo. Žalobu tak považovala za předčasnou z důvodu podaného dovolání. Následně žalovaná přehodnotila své vyjádření a žalobci uhradila částku v celkové výši 3 309 583,50 Kč dne 12.5.2022. Dne 25. 7. 2022 pak uhradila i částku 194 222,68 Kč na zákonné příslušenství z částky proplacené za období od 4. 9. 2021 do zaplacení.
3. V reakci na výplatu ze strany žalované požadovaného plnění žalobce netrval na přiznání zbytku částky žalovanou nevyplacené ve výši 230 223,50 Kč s příslušenstvím, stejně pak následným podáním netrval na zaplacení kapitalizovaného úroku z částky žalovanou proplacené 3 309 583,50 Kč za období od 4.9.2021 do 12.5.2022 ve výši 194 222,68 Kč. Žalobce setrval na zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 10 % ročně z částky žalovanou proplacené - 3 309 583,50 Kč za období od 21.6.2020 do 3.9.2021 a taktéž žádal zaplacení náhrady nákladů řízení.
4. S ohledem na částečné zpětvzetí žaloby ze strany žalobce, částečně pro plnění žalované, částečně s ohledem na netrvání na zaplacení částky zbytku nároku, který zůstal žalovanou neproplacen, ve výši 230 223,50 Kč s příslušenstvím, soud řízení částečně zastavil usnesením č.j. 19 C 109/2020-308 ze dne 1.9.2022, které nabylo právní moci dne 21.9.2022. Předmětem žaloby tak zůstal nárok na zaplacení zákonného příslušenství z částky žalovanou proplacené 3 309 583,50 Kč za období od 21.6.2020 do 3.9.2021 (kapitalizované částkou 432 331,35 Kč).
5. Soud ve věci rozhodoval bez nařízení jednání dle ustanovení § 115a o. s. ř, když žalobce s tímto postupem souhlasil ve svém podání z 26.9.2022, žalovaná pak souhlasila konkludentně, když se na výzvu soudu spojenou s doložkou podle ustanovení § 101 odst. 4 o. s. ř. v dané lhůtě nevyjádřila. Soud proto věc projednal a rozhodl, aniž by jednání nařizoval.
6. Při posuzování důvodnosti zbylého nároku soud vyšel z nesporných tvrzení účastníků ohledně předběžného uplatnění nároků žalobce u žalované jakožto nároku na náhradu nákladů obhajoby a náhradu nákladů za vypracování znaleckého posudku ve výši 2 416 007 Kč, náhrady ušlého zisku ve výši 570 382 Kč a poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 553 418 Kč z titulu nezákonného trestního stíhání vedeného proti žalobci u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] tedy celkově ve výši 3 539 807 Kč s příslušenstvím a předběžného uplatnění těchto nároků žalobcem u žalované 20.12.2019. Mezi účastníky byl dále nesporným průběh předmětného řízení vedeného u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] když řízení vůči žalobci bylo zahájeno 14.5.2012 usnesením o zahájení trestního stíhání pro pokračující zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražby podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku spáchaného ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a pro zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Bylo dále učiněno nesporným, že vůči žalobci bylo zahájeno další trestní stíhání 12.11.2012 pro zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku ve stádiu pokusu, podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Následně došlo k podání obžaloby ke Krajskému soudu v Praze dne 5.4.2013 a po proběhnutích hlavních líčeních byl vydán 27.6.2018 rozsudek, na základě kterého byl žalobce uznán vinným. Po

podaném odvolání došlo k veřejným zasedáním a následně došlo ke zrušení napadeného rozsudku a nově bylo rozhodnuto o zproštění žalobce obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se v žalobním návrhu označený skutek stal. Proti tomuto rozhodnutí 23.10.2019 podal v neprospěch žalobce dovolání Nejvyšší státní zástupce, usnesením Nejvyššího soudu ČR z 2.3.2021 bylo podané dovolání odmítnuto. Učiněno bylo dále nesporným, že stanoviskem žalované z 26.7.2021 došlo k vyřízení nároku žalobce, přičemž žalovaná shledala odpovědnostní titul v podobě nezákonného rozhodnutí vydaného proti žalobci v předmetném trestním řízení, přiznala žalobci náhradu zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 341 918 Kč a následně odškodnila žalobce i v dalších dílčích částkách požadovaného plnění, celkově ve výši 3 309 583,50 Kč. Jak vyplývá z příchozí úhrady na účet žalobce, částka byla vyplacena 12.5.2022. 25.7.2022 pak žalovaná zaplatila částku 194 222,68 Kč, která koresponduje s částí požadovaných úroků z prodlení z částky žalovanou proplacené za období od 4.9.2021 do zaplacení.

7. Mezi účastníky zůstal sporným nárok žalobce na zaplacení zákonných úroků z prodlení ve výši 10 % z částky žalovanou proplacené, 3 309 583,50 Kč, za období prodlení od 21.6.2020 do 3.9.2021.
8. Na základě shodných tvrzení účastníků soud učinil tento závěr skutkovém stavu věci: 20.12.2019 žalobce uplatnil u žalované nárok na zaplacení nemajetkové újmy a újmy majetkové vzniklé mu v souvislosti s nezákonným rozhodnutím v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] a dále z titulu rozhodnutí o vazbě dle § 9 zákona č. 82/98 Sb. Žalovaná postupně na nároky hradila v celkové výši 3 309 583,50 Kč a dále v částce kapitalizovaných úroků z prodlení v částce 194 222,68 Kč vyplacené 25.7.2022. Žalovaná ve svém stanovisku uzavřela, že ve výše uvedeném řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, a žalobci uhradila dílčí částku plnění shora uvedenou, včetně části zákonných úroků z prodlení za období prodlení od uplatnění nároku do úhrady. Žalobce následně netrval na zbytku nároku ve výši 230 223,50 Kč žalovanou nehrázeného a taktéž na zaplacení zákonných úroků z prodlení z této částky.
9. Po právní stránce soud posoudil věc dle ustanovení § 5 písm. a) OdpŠk, dle kterého stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním.
10. Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
11. Podle § 8 odst. 1 OdpŠk, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
12. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.
13. V předmetném řízení bylo prokázáno, že žalobce splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené mu nezákonným rozhodnutím, předvídané § 14 OdpŠk, neboť u žalované předběžně svůj nárok uplatnil 20.12.2019. Žalovaná v zákonné šestiměsíční lhůtě dle § 15 odst. 1,2 OdpŠk nárok žalobce nevyřídila, z tohoto důvodu žalobce podal žalobu k soudu. Žalovaná vyřídila nárok až stanoviskem z 27.5.2022, kdy na nárok částečně hradila ve výši 3 309 583,50 Kč, skládající se z dílčích částek na úhradu na náklady právního zastoupení ve výši 2 088 036 Kč, ve výši 220 220 Kč na náklady za znalecký posudek,

ve výši 447 909 Kč na ušlý zisk a v částce 341 918 Kč jakožto přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklých v důsledku trestního stíhání a dále v částce 211 500 Kč na náhradu újmy za nezákonnou vazbu. Následně ještě žalovaná přistoupila k úhradě dílčí částky kapitalizovaných zákonných úroků z prodlení z částky proplacené 3 309 583,50 Kč od 4.9.2021 do 12.5.2022 v částce 194 222,68 Kč. S ohledem na toto plnění žalobce vzal žalobu částečně do částek hrazených zpět a trval pouze na zaplacení zákonných úroků z prodlení z částky žalovanou hrazené za období prodlení, které nebylo pokryto částkou vyplacenou, tedy za období od 21.6.2020 (po uplynutí šesti měsíců od uplatnění nároku žalobcem u žalované) do 3.9.2021 (kdy došlo k úhradě částky na účet žalobce dne 4.9.2021).

14. Soud konstatuje, že žalovaná se dostala do prodlení uplynutím šesti měsíců předběžného uplatnění nároku, když platí, že nárok věřitele na zaplacení úroku z prodlení vzniká podle ustanovení § 1970 občanského zákoníku tehdy, nesplní-li dlužník svůj peněžitý dluh řádně a včas, tedy je-li v prodlení a zároveň dle ustanovení § 15 odst. 2 OdpŠk se poškozený může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen. K prodlení žalované došlo ve smyslu výše uvedených zákonných ustanovení marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, která začala běžet ode dne uplatnění nároku, tj. ode dne 20.12.2019. Teprve ode dne následujícího od uplynutí lhůty žalovanou stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení, když lhůta šesti měsíců skončila dnem 20.6.2020. Žalovaná se od 21.6.2020 dostala do prodlení. S ohledem na skutečnost, že uhradila žalobci pouze zákonné úroky z prodlení za období od 4.9.2021 do zaplacení v kapitalizované výši, soud přiznal žalobci úrok z prodlení ode dne 21.6.2020 do 3.9.2021 za období prodlení žalované.
15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval dle ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř. za použití § 146 odst. 2 o. s. ř., když žaloba byla vzata z větší části nároků zpět a řízení bylo zastaveno s ohledem na pozdní plnění žalované, ač žaloba byla podána po právu. Žalobce pak byl neúspěšný pouze co do zaplacení částky 230 223,50 Kč, kterou žalovaná nehradila a na které žalobce následně ani netrval. Náklady žalobce jsou představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 10 000 Kč a náhradě na právní zastoupení, přičemž tarifní hodnota sporu v době zahájení řízení byla ve výši 50 000 Kč za jinou nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím podle § 9 odst. 4 písm. a), § 7 bod 5 advokátního tarifu, dále ve výši 50 000 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonnou vazbou, dále dalšími dílčími nároky na zaplacení újem majetkových ve výších žalobou žádaných 570 382 Kč za ušlý zisk, 220 220 Kč za znalecký posudek a ve výši 2 195 787 Kč za náklady právního zastoupení, tedy celkově ve výši 3 086 389 Kč. Žalobce pak byl co do základu nároku úspěšným v částkách nemajetkových újem jak za nezákonné trestní stíhání, tak za nezákonnou vazbu, když rozhodnutí o výši plnění u těchto dvou nároků záviselo na úvaze soudu, dále plně v nároku na úhradu za znalecký posudek ve výši 220 220 Kč, která byla žalovanou hrazena v plné výši a dále částečně pokud jde o dílčí nároky na ušlý zisk ve výši 447 909 Kč a ve výši 2 088 036 Kč za právní zastoupení žalovanou hrazené. Po odečtení úspěchu a neúspěchu žalobce činí procentuální úspěch žalobce 85 %. Odměna advokáta za jednotlivé úkony právní služby dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, činí za jeden úkon 20 660 Kč a dále je tvořena paušální náhradou hotových výdajů za jednotlivé úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu á 300 Kč a 21 % sazbou DPH advokáta, a to za tyto úkony právní služby: příprava a převzetí věci, podání žaloby, vyjádření žalobce z 11.11.2020, podání z 19.3.2021, podání v reakci na výzvu soudu z 22. září 2021, doplnění žaloby z 25.10.2021, částečné zpětvzetí žaloby z 27.5.2022 a doplnění částečného zpětvzetí po dalším plnění žalované z 29.7.2022 a vyjádření z 26.9.2022. Celkově náhrada nákladů řízení činí při plném úspěchu by činila částku ve výši 238 254 Kč, s ohledem na úspěch poměrný pak činí částku 202 516 Kč.
16. Lhůta k plnění ve výroku I. i II. byla stanovena ve lhůtě 15 dnů dle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř., část věty za středníkem, s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem, či nařízení exekuce.

Praha 6. října 2022

Mgr. Lucie Vítková v. r.
soudkyně